

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul Consiliului Superior al Magistraturii din România (www.csm1909.ro) și al Institutului European din România (www.ier.ro). Permișiunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support of the Superior Council of Magistracy of Romania (www.csm1909.ro) and the European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

Traducere din limba franceză

Consiliul Europei

Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Secția a treia

Cauza ROSCA împotriva României

(cererea nr. 75129/01)

Hotărâre

(soluționare pe cale amiabilă)

Strasbourg

6 iulie 2006

Această hotărâre este definitivă. Poate suferi modificări de formă.

În cauza Rosca împotriva României

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (secția a treia), reunită în camera formată din:

Domnii B.M. Zupančič, președinte,

L. Caflisch,

C. Bîrsan,

V. Zagrebelsky

Doamna A. Gyulumyan,

Domnul E. Myjer,

Domnul I. Ziemele, judecători,

și Dl. M. V. Berger, grefierul secției,

După ce a deliberat în camera de consiliu la data de 15 iunie 2006,

A pronunțat următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 75129/01 îndreptată împotriva României al cărei cetățean, Domnul Sorinel-Cristinel Rosca (“reclamantul”), a sesizat Curtea la data de 22 august 2001 în temeiul articolului 34 al Convenției de protecție a Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (“Convenția”).

2. Reclamantul este reprezentat de Doamna Adina Iulia Hasnas, avocată în București. Guvernul român (“Guvernul”) este reprezentat de împuternicitul său, Doamna Beatrice Rămășcanu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. Reclamantul invocă în special o încălcare a articolelor 6 § 1 și 8 ale Convenției din cauza condamnării sale de către instanțele militare pe vremea când era civil, precum și a ilegalității interceptărilor convorbirilor sale telefonice și folosirii lor ca mijloc de probă în procedura penală.

4. Printr-o decizie din 17 noiembrie 2005, Curtea (secția a treia) a declarat cererea parțial admisibilă.

5. La 2 februarie 2006, după un schimb de corespondență, grefierul a propus părților încheierea unei înțelegeri pe cale amiabilă în sensul articolului 38 § 1 b) al

Convenției. În zilele de 28 martie 2006 și respectiv 30 martie 2006 reclamantul și Guvernul au prezentat declarațiile formale de acceptare a soluționării pe cale amiabilă a cauzei.

DE FAPT

6. Reclamantul s-a născut în 1970 și domiciliază în București.

7. La vremea comiterii faptelor era funcționar civil al Autorității aeronautice civile a României, însărcinat în special cu eliberarea autorizațiilor de survol și de aterizare pentru aeronavele care traversau spațiul aerian român.

8. La data de 13 mai 1995, printr-o ordonanță a procurorului, reclamantul a fost arestat preventiv și acuzat de complicitate la contrabandă și de distrugere a echipamentelor de telecomunicații. Parchetul de pe lângă Curtea militară de apel București îl bănuia că a autorizat aterizarea pe aeroportul militar Otopeni unor avioane care transportau țigări de contrabandă. El a fost de asemenea acuzat că a deteriorat unele baze de date informatice pentru a șterge dovezile.

9. Reclamantul a contestat ordonanța Parchetului. Printr-o hotărâre din 3 iunie 1998 Curtea militară de apel a admis contestația sa, dar nu a fost eliberat decât a doua zi.

10. Printr-un rechizitoriu al Parchetului militar din 23 iulie 1998, reclamantul și alți 18 inculpați, printre care numeroși militari, au fost trimiși în fața Tribunalului militar teritorial București pentru fals în înscrisuri, asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni și contrabandă.

11. În opinia Parchetului faptele s-au derulat în felul următor. În noaptea de 23 spre 24 martie 1998, urmând un plan stabilit anterior, un avion închiriat de unul de inculpați, transportând o mare cantitate de țigări, a aterizat pe aeroportul militar Otopeni.

Țigările au fost apoi încărcate în camioane și îndreptate către unele depozite situate la periferia Bucureștiului.

12. Reușita operațiunii i-a convins pe inculpați să o reia în aceleași condiții în noaptea de 16 spre 17 aprilie 1998.

13. În cursul acestor operațiuni serviciul român de informații a interceptat numeroase convorbiri telefonice între mai mulți coinculpați, printre care reclamantul.

14. Reclamantul dăduse, cu aceste două prilejuri, autorizația de survol și de aterizare a avioanelor.

15. La data de 18 februarie 1999 Tribunalul militar teritorial București l-a condamnat pe reclamant la o pedeapsă de nouă ani de închisoare pentru asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni, complicitate la contrabandă, fals, uz de fals și distrugere de echipamente de telecomunicații.

16. La o dată neprecizată Parchetul și reclamantul au înaintat apel împotriva acestei sentințe. Parchetul a cerut agravarea pedepselor pronunțate împotriva tuturor inculpaților.

17. Reclamantul a cerut achitarea sa pe motiv că erorile comise în cadrul atribuțiunilor sale nu constituiau infracțiuni. El a invocat de asemenea ilegalitatea interceptărilor telefonice la care a fost supus și a cerut trimiterea dosarului la Parchetul militar pentru reluarea instrucției.

18. Printr-o decizie din 8 iunie 2000, Curtea militară de apel a respins apelul Parchetului ca neîntemeiat. În schimb a dat curs apelului reclamantului în partea sa privind cuantumul pedepsei pe care l-a dus la șase ani de închisoare.

19. Reclamantul și Parchetul militar de pe lângă Curtea de apel au înaintat recurs împotriva acestei decizii. Subliniind gravitatea infracțiunilor comise, Parchetul a contestat reducerea duratei pedepsei pronunțate împotriva reclamantului. Reclamantul a cerut achitarea sa reiterând argumentele prezentate în fața primelor două instanțe.

20. Printr-o hotărâre definitivă din 26 februarie 2001, Curtea Supremă de justiție a admis recursurile. Ea a confirmat temeinicia condamnării reclamantului pentru complicitate la operațiunile de contrabandă în noaptea de 16 spre 17 aprilie 1998, fals, uz de fals și distrugere de echipamente de telecomunicații. În privința celorlaltor infracțiuni reținute în sarcina reclamantului, Curtea supremă a considerat că asocierea în scopul săvârșirii de infracțiuni și complicitatea la operațiunea de contrabandă din noaptea de 23 spre 24 martie 1998 nu erau dovedite și, prin urmare, a eliberat reclamantul de aceste acuzații.

21. Printr-un decret din 18 iulie 2003, publicat în Monitorul Oficial la 22 iulie 2003, Președintele Republicii a acordat reclamantului grațierea, scutindu-l de executarea restului de pedeapsă.

DE DREPT

22. La 30 martie 2006 Curtea a primit din partea Guvernului următoarea declarație:

“(...) Guvernul român se oferă să-i plătească Domnului Sorinel-Cristian Rosca, cu titlu gratuit, suma de 7.500 euro în vederea unei soluționări pe cale amiabilă a cauzei având la bază cererea mai sus menționată în curs în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

Această sumă va acoperi orice prejudiciu material și moral, precum și cheltuielile și taxele și va fi plătită în termen de trei luni de la data comunicării hotărârii Curții pronunțată în conformitate cu articolul 39 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. În cazul neefectuării în termenul indicat, Guvernul se obligă să plătească, începând de la expirarea acestuia și până la plata efectivă a sumei respective, o dobândă simplă la o rată egală cu cea de împrumut marginal a Băncii centrale europene aplicabil în această perioadă, mărit cu un procent de trei puncte. Această plată va însemna soluționarea definitivă a cauzei.

De asemenea, Guvernul se angajează să nu ceară trimiterea cauzei la Marea Cameră în conformitate cu articolul 43 § 1 al Convenției.”

23. La 28 martie 2006 Curtea a primit următoarea declarație, semnată de reclamant și avocatul său:

“Subsemnatul (...) constat că Guvernul român este pregătit să plătească Domnului Sorinel-Cristian Rosca, cu titlu gratuit, suma de 7.500 euro în vederea unei soluționării pe cale amiabilă a cauzei având la bază recerea mai sus menționată în curs la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Această sumă va acoperi orice prejudiciu material și moral, precum și cheltuielile și taxele și va fi plătită în termen de trei luni de la data comunicării hotărârii Curții pronunțată în conformitate cu articolul 39 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. Începând de la expirarea acestui termen și până la plata efectivă a sumei respective, se va plăti o dobândă simplă la o rată egală cu cea de împrumut marginal a Băncii centrale europene aplicabil în această perioadă, mărit cu un procent de trei puncte.

Accept această propunere și renunț la orice altă pretenție împotriva României în legătură cu faptele aflate la originea cererii menționate. Declar cauza soluționată definitiv.

Prezenta declarație se înscrie în cadrul înțelegerii pe cale amiabilă la care Guvernul și reclamantul au ajuns.

De asemenea, mă angajez să nu cer, după pronunțarea hotărârii, trimiterea cauzei la Marea Cameră în conformitate cu articolul 43 § 1 al Convenției.”

24. Curtea ia act de înțelegerea pe cale amiabilă la care au ajuns părțile (articolul 39 al Convenției). Ea este sigură că această înțelegere se inspiră din respectarea drepturilor omului așa cum sunt recunoscute de Convenție sau de Protocoalele sale (articolele 37 § 1 în fine al Convenției și 62 § 3 al regulamentului).

25. Prin urmare, trebuie ștearsă cauza de pe rol.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Decide* să șteargă cauza de pe rol;
2. *Ia act* de angajamentul părților de a nu cere trimiterea cauzei la Marea Cameră.

Redactată în franceză, apoi comunicată în scris la data de 6 iulie 2006 cu aplicarea articolului 77 §§ 2 și 3 al regulamentului.

Vincent Berger

Boštjan M. Zupancic

Grefier

Președinte